

**NOUTĂȚILE ADUSE DE LEGEA NR.
287/2009 ÎN MATERIA DEPOZITULUI
DE DREPT COMUN**

Dr. Ilioara GENOIU
Universitatea “Valahia” din Târgoviște

Rezumat: *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, însă a cărei dată de intrare în vigoare nu a fost stabilită încă, aduce unele noutăți în materia depozitului de drept comun. În prezenta lucrare, ne propunem să relevăm aceste noutăți, analizându-le de o manieră critică și să formulăm unele propuneri de lege ferenda, care să constituie elemente de reflecție pentru legiuitor, în efortul acestuia de a-și perfecționa opera legislativă.*

Cuvinte cheie: *contractul de depozit, deponent, depozitar, creditorul obligației de restituire, depozitul de drept comun*

1. Considerații introductive

Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 511 din 24 iulie 2009, însă a cărei dată de intrare în vigoare va fi stabilită în legea pentru punerea în aplicare a acesteia, reglementează contractul de depozit în Cartea a V-a „Despre obligații”, Titlul IX „Diferite contracte speciale”, Capitolul XII. Noua reglementare în materie civilă dedică secțiunea I a capitolului menționat regulilor comune privind contractul de depozit, acestea constituind dreptul comun în materia depozitului. Următoarele trei secțiuni ale Capitolului XII sunt consacrate varietăților contractului de depozit: depozitul necesar, depozitul hotelier și sechestrul convențional. În prezenta lucrare, vom analiza numai dispozițiile noului Cod civil privind depozitul de drept comun și vom releva inovațiile pe care noua reglementare civilă le aduce în materia acestui contract, sub aspectul noțiunii, caracterelor juridice, condițiilor de

**THE NOVELTIES BROUGHT IN THE
DEPOSIT OF ORDINARY LAW BY
THE LAW NO. 287/2009**

Ph.D Ilioara GENOIU
“Valahia” University of Târgoviste

Abstract: *Law no. 287/2009 regarding Civil Code, published in the Official Gazette of Romania, but whose date of entry into force has not been established yet, brings some innovations in the deposit of ordinary law. In the present paper, we aim to reveal these novelties, analyzing them critically, and to formulate some proposals for de lege ferenda which constitute elements of reflection for the legislature in his efforts to improve his legislative work.*

Key words: *deposit contract, depositor, depositary, the creditor of the restitution obligation, the ordinary law deposit*

1. Introductory considerations

Law no. 287/2009 regarding Civil Code, published in the Official Gazette of Romania no. 511 of July 24, 2009, but whose date of entry into force will be established in the law for its implementation, regulates the storage contract in the Fifth Book “About Obligations”, Title IX “Different special contracts”, Chapter XII. The new regulation in civil domain dedicates section I from the above mentioned chapter to the common rules regarding the deposit contract, this being the ordinary law in the deposit matter. Next three sections of chapter XII are dedicated to the varieties of the deposit contract: the required deposit, the chain storage and the conventional seizure. In the present paper we will analyze just the dispositions of the new Civil Code regarding the ordinary law deposit and we will reveal the innovations that the new civil legislation brings in the matter of this contract, under the aspect of notion, legal characters,

validitate și efectelor acestuia.

2. Noțiunea contractului de depozit

Contractul de depozit este definit, în prezent, atât de literatura de specialitate, cât și de Codul civil în vigoare. De asemenea, Legea nr. 287/2009 privind Codul civil conferă contractului de depozit o definiție.

Astfel, potrivit literaturii de specialitate[1], depozitul este contractul în baza căruia o persoană, numită deponent, încredințează un bun altei persoane, numită depozitar, spre a-l păstra și restitui în natură, la termenul stabilit sau la cerere.

Codul civil în vigoare, prin dispozițiile art. 1591, conferă contractului în discuție următoarea definiție: „Depozitul în genere este un act prin care se primește lucrul altuia spre a-l păstra și a-l restitui în natură”. Comparând definiția doctrinară cu cea legală, constatăm că cea din urmă, deși esențializată și sugestivă[2], este incompletă. Din definiția legală, lipsesc unele elemente, precum denumirea părților contractului și termenul la care bunul trebuie restituit.

Noul Cod civil însă definește de o manieră mult mai completă contractul în discuție. Potrivit dispozițiilor art. 2103 alin. (1) din noul Cod civil, „Depozitul este contractul prin care depozitarul primește de la deponent un bun mobil, cu obligația de a-l păstra pentru o perioadă de timp și de a-l restitui în natură”. Singurul element care lipsește din definiția conferită contractului de depozit de noua reglementare în materie civilă este cel care privește determinarea momentului la care depozitarul trebuie să restituie bunul. Pentru a fi oferit o definiție completă depozitului, art. 2103 alin. (1) din noul Cod civil ar fi trebuit să aibă următoarea formulare: „Depozitul este contractul prin care depozitarul primește de la deponent un bun mobil, cu obligația de a-l păstra pentru o perioadă de timp și de a-l restitui în natură, la termenul stabilit sau la cerere”.

validity conditions and its effects.

2. The notion of the deposit contract

The deposit contract is defined, in the present, both in the literature and in the Civil Code in force. Also, Law no. 287/2009 regarding Civil Code gives the deposit contract a definition.

So, according to the literature[1], the deposit is the contract under which a person, named depositor, entrusts assets to another person, called depositary, to keep it and to return it in kind, at the established time or on request.

The Civil Code in force, by dispositions of art. 1591, gives the contract in question the following definition: “The deposit in general is an act by which one receives some other person’s asset to keep it and to return it in kind”. Comparing the doctrinal definition with the legal one, we observe that the last one, although essential and suggestive[2], is incomplete. From the legal definition are missing some elements, like the designation of the contract parts and the time the object has to be returned.

New Civil Code defines though, in a more complete manner, the mentioned contract. In accordance with the dispositions of the art. 2103 paragraph (1) from the new Civil Code, “The deposit is the contract by which the depositary receives from a depositor a movable asset, with the obligation to keep it for a period of time and to return it in kind”. The only missing element from the definition given by the new settlement in civil matter to the contract is the part that refers to the determination when the depositary must return the asset. In order to offer a complete definition of the deposit, art. 2103 paragraph (1) from the new Civil Code should have had the following phrasing: “The deposit is the contract by which the depositary receives from a depositor a movable asset, with the obligation to keep it for a period of time and to return it in kind, at the established time or on

3. Caracterele juridice ale request". contractului de depozit

Depozitul prezintă următoarele caractere juridice:

a) este *un contract real*;

După modelul Codului civil în vigoare, în mod just, noul Cod civil reține, în art. 2103 alin. (2), caracterul real al contractului de depozit, arătând că remiterea bunului este o condiție pentru încheierea valabilă a contractului de depozit, cu excepția cazului în care depozitarul deține deja bunul cu alt titlu.

Constatăm astfel că noua reglementare în materie civilă preia din legislația civilă în vigoare atât regula, potrivit căreia încheierea contractului de depozit presupune ca acordul de voință al părților să fie însoțit de remiterea materială a bunului, cât și excepția, potrivit căreia nu este necesară remiterea bunului în cazul în care acesta se află cu orice titlu la depozitar. În egală măsură, în lumina dispozițiilor Legii nr. 287/2009, doctrina poate susține teza potrivit căreia antecontractul de depozit nu necesită remiterea materială a bunului.

b) este *un contract*, în principiu, *cu titlu gratuit*;

Art. 1593 alin. (1) din Codul civil în vigoare consacră caracterul esențialmente gratuit al depozitului. Alte dispoziții însă ale aceluiasi act normativ [art. 1600 pct. 2 și art. 1633 alin. (4)] fac referire la depozitul remunerat, venind astfel într-o vădită contradicție cu dispozițiile alin. (1) ale art. 1593. Coroborând aceste texte de lege, rezultă că, *de lege lata*, legiuitorul a avut în vedere atât depozitul gratuit, cât și depozitul remunerat.

Noul Cod civil însă, prin dispozițiile art. 2106 alin. (1), tranșează, de o manieră mult mai clară, problema gratuității depozitului, dispunând că „Depozitul este cu titlu gratuit, dacă din convenția părților sau din uzanțe ori din alte împrejurări, precum profesia depozitarului, nu rezultă că trebuie plătită o remunerație”. Așadar, în lumina noii reglementări în materie civilă, depozitul este, în principiu, un act cu titlu gratuit. În mod

3. Legal characters of the deposit contract

The deposit has the following legal characters:

e) it is *a real contract*;

According to the model of the Civil Code in force, fairly, the new Civil Code holds, in art. 2103 paragraph (2), the real character of the deposit contract, showing that the asset remission is a prerequisite for a valid conclusion of the deposit contract, with the exception of the case when the depositary already owns the asset with another title.

So we find that the new regulation in civil matter takes over from the civil legislation in force both the rule, according to which the completion of the deposit contract supposes that the agreement of the parties to be accompanied by physical delivery of the assets, and the exception, according to which the handover of the asset is not necessary when the good is already with any title in the possession of the depositary. Also, in the light of the Law no. 287/2009, the doctrine may support the argument that the deposit pre-contract not requires physical delivery of the asset.

f) it is *a contract*, in principle, *with free of charge title*;

Art. 1593 paragraph (1) from the Civil Code in force establishes the essentially free nature of the deposit. But other dispositions of the same legislation [art. 1600 point 2 and art. 1633 paragraph (4)] refer to the paid deposit, being in a manifest contradiction with dispositions of paragraph (1) from the art. 1593. Corroborating these texts of law, it results that, *de lege lata*, the legislator has considered both free deposit and paid deposit.

But the new Civil Code, through the dispositions of the art. 2106 paragraph (1), treats much more clearly the problem of free deposit, disposing that “The deposit is with free of charge title, if from the agreement between the parties or from the usage or from

excepțional, depozitul este remunerat dacă părțile, prin voința lor, au dispus în acest sens sau dacă, din uzanțe sau alte împrejurări, precum profesia depozitarului, rezultă că trebuie să fie plătită o remunerație. Așadar, ca și *de lege lata*, și în lumina Legii nr. 287/2009, putem aprecia că gratuitatea este numai de natura și nu de esența contractului de depozit. În ceea ce ne privește, considerăm că viziunea noului Cod civil relativ la caracterul gratuit al contractului de depozit este justă, aceasta valorificând orientarea doctrinară în materie și înlăturând inconsecvența reglementării civile în vigoare.

c) este, în principiu, *un contract unilateral*;

În lumina dispozițiilor noului Cod civil, contractul de depozit cu titlu gratuit prezintă caracter unilateral, iar cel cu titlu oneros prezintă caracter sinalagmatic. Contractul de depozit cu titlu gratuit se poate transforma în contract sinalagmatic imperfect, dacă în sarcina deponentului iau naștere unele obligații postcontractuale, derivate din voința comună a părților.

d) nu este *un contract translativ de proprietate*;

Prin contractul de depozit, se transmite numai simpla deținere a bunului, depozitarul fiind numai un detentor precar, deținând bunul pentru deponent și nu pentru sine. Prin intermediul depozitului, nu se transmite, ca regulă, nici posesia și cu atât mai puțin proprietatea bunului depozitat. Drept urmare, riscul pieririi fortuite a bunului depozitat aparține deponentului.

În mod excepțional însă, numai în cazul depozitului neregulat, al cărui obiect este reprezentat de bunuri fungibile și consumptibile, putem reține caracterul translativ de proprietate.

e) este *un contract cu executare imediată (uno ictu)*, executarea acestuia realizându-se într-un singur moment;

f) este, în principiu, *un contract intuitu personae*.

Caracterul *intuitu personae* al contractului de depozit rezultă din dispozițiile

other circumstances, such as the depositary profession, doesn't result that remuneration must be paid". So, in the light of the new regulatory in civil matter, the deposit is, in principle, an act with free of charge title. Exceptionally, the deposit is paid if the parties, by their willingness, agreed in this regard or if, from the usage or other circumstances, such as the depositary profession, it results that remuneration must be paid. As a conclusion, like *de lege lata*, and in the light of the Law no. 287/2009, we can appreciate that gratuitousness is only the nature not the essence of the deposit contract. For us, we believe that the vision of the new Civil Code relative to the free nature of the deposit contract is correct, because it redeems the doctrinal orientation and removes the inconsistency of civil legislation in force.

g) it is, in principle, *an unilateral contract*;

In the light of the dispositions of the new Civil Code, the deposit contract with free of charge title has unilateral character, and the one with onerous title has synalagmatic character. The deposit with free of charge title can be transformed into an imperfect synalagmatic contract, if in the tasks of the depositor appear some post-contractual obligations derived from the common will of the parties.

h) it is not *a translativ property contract*;

Through the deposit contract it is transmitted only the simple detention of the asset, the depositary being just a precarious holder, keeping the asset for the depositor and not for himself. By using the deposit is not possible to transmit, as a rule, nor the possession or, much less, the ownership of the deposited asset. As a result, the risk of fortuitous destruction of the asset belongs to the depositor.

Exceptionally, however, only in the case of irregular deposit, whose object is the fungible and consumable goods, we can retain the translativ character of property.

e) it is *a contract with immediate*

art. 2112 din noul Cod civil, potrivit căruia depozitarul nu poate încredința altuia păstrarea bunului. Subdepozitarea este admisă de Legea nr. 287/2009 numai cu titlu de excepție, în cazul în care există consimțământul deponentului în acest sens sau în cazul în care depozitarul este silit de împrejurări să încredințeze altuia păstrarea bunului.

g) este, în principiu, *un contract numit*, beneficiind de reglementare din partea legiuitorului atât regulile comune privind contractul de depozit, cât și depozitul necesar, depozitul hotelier și sechestrul convențional. Numai depozitul neregulat nu beneficiază de atenția legiuitorului, deși această varietate de depozit este unanim acceptată, atât de doctrină, cât și de jurisprudență, nefiindu-i pusă la îndoială utilitatea. La sugestia literaturii de specialitate, noul Cod civil reglementează depozitul hotelier, separat de depozitul necesar, fără a-l mai asimila acestuia din urmă. Totodată, se asigură independența de reglementare a depozitului hotelier și față de alte contracte al cărui accesoriu acesta poate fi, precum contractul hotelier, contractul de prestații turistice sau orice alt contract.

h) este, în principiu, *un contract negociat*, clauzele acestuia fiind rezultatul negocierii părților. Numai depozitul neregulat, al cărui obiect este reprezentat de sume de bani, este un contract de adeziune, clauzele acestuia fiind prestabilite de depozitar, deponentul numai acceptându-le.

4. Condițiile de validitate ale contractului de depozit

4.1. Capacitatea părților contractului

Deși noul Cod civil nu dispune în mod expres, deponentul trebuie să aibă capacitatea de a încheia acte de administrare, iar depozitarul, care poate fi și un profesionist, trebuie să aibă capacitatea de a face acte de dispoziție. Considerăm că noul Cod civil ar fi trebuit să reglementeze expres capacitatea părților contractante, astfel încât să înlăture posibilitatea interpretării eronate a dispozițiilor

execution (uno ictu), its execution being accomplished in a single moment;

f) it is, in principle, an *intuitu personae contract*.

The *intuitu personae* character of the contract results from the dispositions of the art. 2112 from the new Civil Code, according to which the depositary can not entrust to another person the asset preservation. The under-deposit is admitted by the Law no. 287/2009 only as an exception, where there is the consent of the depositor in this regard or if the depositary is forced by circumstances to entrust to another person the asset preservation.

g) it is, in principle, a *named contract*; the legislator regulates both the common rules about the deposit contract and the ones regarding the required deposit, the chain storage and the conventional seizure. Only the irregular deposit does not receive the attention of the legislator, although this variety of storage is widely accepted by the doctrine and by the jurisprudence, its utility not being questioned. At the suggestion of literature, the new Civil Code regulates the chain storage, separated from the required deposit, without assimilating it to the last one. Also, it is ensured the independence of regulation of the chain store from the other contracts, whose accessory that can be, like the chain contract, the contract for services of touristic interest or any other contract.

h) it is, in principle, a *negotiated contract*, its clauses being the result of the parties' negotiation. Only the irregular deposit, whose object is represented by sums of money, is a contract of adhesion, its clauses being pre-established by the depositary, depositor only accepting them.

4. The validity conditions of the deposit contract

4.1. The ability of the contract parties

Although the new Civil Code has not expressly named it, the depositor shall have the capacity to perform acts of administration, and

sale implicite.

Noul Cod civil preia în art. 2109, dispozițiile art. 1598 din Codul civil în vigoare cu privire la depozitul încheiat de incapabil, cu o terminologie actualizată însă, ceea ce face ca intenția legiuitorului să fie mult mai ușor de deslușit. Astfel, potrivit dispozițiilor amintite ale noului Cod civil, dacă depozitarul este minor sau pus sub interdicție, deponentul poate cere restituirea bunului remis, atâta timp cât acesta se află în mâinile depozitarului incapabil. În cazul în care restituirea în natură nu mai este posibilă, deponentul are dreptul de a cere să i se plătească o sumă de bani egală cu valoarea bunului, dar numai până la concurența sumei cu care s-a îmbogățit depozitarul.

Înlăturând inconsecvența care caracterizează actuala reglementare cu privire la calitatea de proprietar a deponentului, noul Cod civil, în art. 2110, dispune în mod expres că depozitarul nu poate solicita deponentului sau persoanei desemnate de către deponent în vederea restituirii bunului să facă dovada că este proprietar al bunului depozitat. Drept urmare, poate avea calitatea de deponent, locatarul, comodatul, uzufructuarul sau creditorul gajist.

4.2. Consimțământul părților contractului

Fiind un contract real, validitatea depozitului este condiționată de acordul de voință al părților, dublat de predarea bunului depozitat.

Consimțământul părților contractului de depozit trebuie să întrunească condițiile generale din materia convențiilor (reținute de noul Cod civil în art. 1204): să fie serios, liber și exprimat în cunoștință de cauză.

4.3. Obiectul contractului

Pot forma obiectul depozitului obișnuit, în lumina dispozițiilor art. 2103 alin. (1) din noul Cod civil, numai bunurile mobile (inclusiv animale), corporale (inclusiv documentele materiale, precum testamente sau acțiuni), individual determinate, întrucât acesta este un contract real, pentru a cărui formare valabilă este necesară tradițiunea bunului. Prin excepție însă, pot fi depozitate și titlurile la

the depositary, which may be a professional, must be able to make available papers. We consider that the new Civil Code should have expressly regulated the ability of the contract parties in order to be able to remove the possibility of misinterpretation of its implied depositions.

The new Civil Code takes in the art. 2109, the dispositions of the art. 1598 from the Civil Code in force regarding the deposit made by an unable person, but with an updated terminology, fact that makes the legislator intention to be easier to understand. Thus, under the said provisions of the new Civil Code, if the depositary is a minor or placed under interdiction, the depositor may request the return of the resolved object, while it is in the hands of the unable depositary. If restitution in kind is not possible, the depositor is entitled to request to be paid a sum of money, equal to the value of the asset, but only up to the amount by which the depositary reached.

Removing the inconsistency that characterizes the current regulation about the ownership quality of the depositor, the new Civil Code, in art. 2110, provides expressly that the depositary may not require the depositor, or the person designated by the depositor to refund the asset, to prove that he is the owner of the deposited asset. As a result, the tenant, the usufructuary may be the depositor.

4.2. The consent of the contract parties

Being a real contract, the validity of the deposit is conditioned by the agreement of the parties will, coupled with the restitution of the deposited asset.

Consent parties' deposit contract must meet the general conditions from agreements material (retained by the new Civil Code in art. 1204): to be serious, expressed freely and knowingly.

4.3. The object of the contract

It can constitute the object of a regular deposit, in the light of the dispositions of the 2103 paragraph (1) from the new Civil Code,

purtător și biletele de bancă, întrucât acestea sunt asimilate bunurilor corporale[3].

Întrucât trebuie restituit în natură, bunul depozitat trebuie să fie individual determinat. Pot fi depozitate, de asemenea, bunurile consumptibile prin natura lor, dar care au fost declarate nefungibile prin convenția părților.

4.4. Cauza contractului

Cauza depozitului este reprezentată de scopul urmărit de părți la încheierea contractului și constă într-un scop imediat, respectiv prefigurarea remiterii bunului și un scop mediat, respectiv satisfacerea unei trebuințe. Cauza depozitului trebuie să îndeplinească condițiile generale prevăzute de art. 1236 alin. (1) din noul Cod civil, anume: să existe, să fie licită și morală.

5. Dovada contractului

Potrivit dispozițiilor art. 1597 din Codul civil în vigoare "Depozitul voluntar nu se poate face decât prin înscris". Întrucât exprimarea legiuitorului nu este precisă, necesitând interpretare, literatura de specialitate și practica judecătorească au statuat în sensul că realizarea înscrisului condiționează numai probațiunea depozitului, nu și validitatea acestuia, contractul fiind valabil încheiat prin realizarea acordului de voință, dublat de remiterea materială a bunului.

Remiterea materială a bunului însăși, constituind o stare de fapt, poate fi dovedită prin orice mijloc de probă.

Noul Cod civil, în art. 2104, arată că „Pentru a putea fi dovedit, contractul de depozit trebuie să fie încheiat în scris”. Este evident așadar, că forma scrisă a depozitului este cerută în viitoarea reglementare civilă numai din rațiuni de probațiune. Relevăm astfel, meritul noii reglementări de a folosi o exprimare clară, care nu necesită interpretare.

6. Natura juridică și delimitarea contractului de depozit

Scopul principal urmărit de părți prin încheierea contractului de depozit este

only the movable assets (including animals), the tangible assets (including material documents, such as wills or actions), the individually determined ones, since this is a real contract, for which training is required the tradition of the asset. By exception, however, it can be stored and bearer securities and bank tickets, since they are treated as tangible assets[3].

As it is to be returned in kind, the deposited asset must be individually determined. There can be deposited also consumable goods by their nature, but that have been declared non-fungible by the parties' convention.

4.4. The cause of the contract

The cause of the deposit is represented by the purpose aimed by the parties when conclude the contract and consists of an immediately purpose, respectively the foreshadowing remission of the asset and of a mediated one, respectively the accomplishment of a need. The cause of the deposit must fulfill the general conditions mentioned in the art. 1236 paragraph (1) from the new Civil Code, meaning: to exist, to be lawful and moral.

5. Proof of the contract

According to the art. 1597 of the Civil Code in force "Voluntary deposit can only be made in writing". Since the legislature expression is not precise, requiring interpretation, literature and judicial practice have established that the completion of the document makes only the deposit probation, not its validity, the contract being valid concluded by the agreement of will achieve, doubled by the physical delivery of the asset.

But the physical delivery of the asset, being a matter of fact, may be proved by any evidence.

New Civil Code, in art. 2104, shows that "To be proven, the deposit contract must be concluded in writing". It is clear therefore that the written form of the deposit is required in the future civil regulations only on grounds of probation. We point thus the merit of new

păstrarea și conservarea bunului depozitat. În baza acestui criteriu, contractul de depozit poate fi distins de alte contracte înrudite.

Noul Cod civil, prin dispozițiile art. 2105, delimitează contractul de depozit de contractul de împrumut de consumație. În viziunea noului Cod civil, contractul de depozit poate fi confundat, cel mai adesea, cu contractul de *mutuum*. Acest risc există în cazul în care bunurile remise sunt reprezentate de fonduri bănești sau de alte asemenea bunuri fungibile și consumptibile prin natura lor.

Suntem în prezența contractului de depozit, în ipoteza în care intenția principală a părților a fost aceea ca bunurile să fie păstrate în interesul celui care le predă și să fie restituite acestuia din urmă, în natură. Această intenție se prezumă, atunci când părțile au convenit că restituirea se poate cere anterior expirării termenului pentru care bunurile au fost primite.

Dimpotrivă, suntem în prezența contractului de împrumut de consumație, în ipoteza în care intenția părților a fost aceea ca bunurile să devină proprietatea celui care le primește, să fie folosite de acesta și să fie restituite bunuri de același gen, de aceeași calitate și în aceeași cantitate.

Reglementând această delimitare, noul Cod civil admite implicit existența unei varietăți a contractului de depozit – depozitul neregulat. Remarcăm astfel o altă noutate adusă de noul Cod civil în materia contractului de depozit, aceea a admiterii implicite a existenței depozitului neregulat, spre deosebire de legislația în vigoare care nu face nicio referire la această varietate a depozitului.

Deși noul Cod civil delimitează depozitul numai de contractul de împrumut de consumație, cel dintâi contract prezintă evidente elemente de asemănare și cu alte contracte civile, precum: contractul de vânzare-cumpărare, contractul de comodat, contractul de antrepriză și contractul de locațiune. În acest context, realizarea acestor distincții va rămâne în sarcina doctrinei. În fapt, elementele de asemănare și deosebire dintre aceste contracte înrudite, identificate în prezent de doctrină[4], se mențin și în lumina

legislația să utilizeze o expresie clară care să nu necesite interpretare.

6. The legal nature and the definition of deposit contract

The main goal pursued by the parties of the deposit contract is preserving the deposited asset. Based on this criterion, the deposit contract may be differentiated from other related contracts.

New Civil Code, through the dispositions of the art. 2105, delimits the deposit contract by the consumption loan contract. In the view of new Civil Code, the deposit contract may be confused, most often, with the *mutuum* contract. This risk exists when the physical delivered assets are the money funds and also some other fungible and consumable assets by their nature.

We are in the presence of the deposit contract, in the hypothesis that the main intention of the parties was that the assets to be kept in the interest of the one who gives them and to be returned to that person in kind. This intention is presumed when the parties agreed that refund may be requested before the deadline for which the goods were received.

On contrary, we are in the presence of the consumption loan contract, in the hypothesis in which the parties' intention was that the assets become the property of the recipient, to be used by him and to return goods of the same gender, the same quality and the same amount.

Regulating this delimitation, the new Civil Code implicitly acknowledges the existence of a variety of the deposit contract – the irregular deposit. We note another novelty brought by the new Civil Code in the matter of the deposit contract, unlike the legislation in force which makes no reference to this variety of the deposit.

Although the new Civil Code delimitates the deposit only from the consumption loan contract, the first contract has obvious elements of similarity with other civil contracts like: the buying-selling contract, loan contract,

Legii nr. 287/2009.

7. Efectele depozitului obișnuit

7.1. Considerații generale privind efectele depozitului

Așa cum am arătat, contractul de depozit poate fi atât cu titlu gratuit, cât și cu titlu oneros. Dacă depozitul este gratuit, suntem în prezența unui contract unilateral, care generează obligații numai în sarcina depozitarului. Acestea sunt următoarele: obligația de a păstra bunul și obligația de a-l restitui. Deponentului îi revine numai obligația de a prelua bunul depozitat, la expirarea contractului.

Dacă însă depozitul este cu titlu oneros, contractul prezintă caracter sinalagmatic și generează obligații în sarcina ambelor părți. Drept urmare, depozitarul are aceleași obligații ca și în cazul depozitului cu titlu gratuit, iar deponentului îi revine, în principal, obligația de a-l remunera pe depozitar.

Indiferent însă că depozitul este cu titlu gratuit sau cu titlu oneros, deponentului îi pot reveni și două obligații extracontractuale: restituirea cheltuielilor făcute pentru păstrarea bunului depozitat și plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate depozitarului de bunul depozitat.

Constatăm așadar că noua reglementare în materie contractuală nu aduce nicio noutate, cât privește categoriile de obligații care incumbă părților contractului de depozit.

7.2. Obligațiile depozitarului

7.2.1. Păstrarea bunului

Noul Cod civil, reglementând în art. 2107 obligația depozitarului de a păstra bunul, dispune că acesta răspunde, în principiu, numai în cazul în care nu a depus diligența dovedită pentru păstrarea propriilor sale bunuri [alin. (1)]. Așadar, ca regulă, culpa depozitarului în îndeplinirea obligației de păstrare a bunului este apreciată în concret (*in concreto*).

Cu titlu de excepție, depozitarul trebuie să păstreze bunul depozitat cu prudența și diligența unui *bonus pater familias*, culpa acestuia fiind apreciată *in abstracto*, în

the works contract and the lease contract. In this context, the achievement of these distinctions will remain with the doctrine. In fact, the elements of similarity and difference between these related contracts identified in the present by the doctrine[4] are also maintained in the light of Law no. 287/2009.

7. Effects of regular deposit

7.1. General considerations on the effects of the deposit

As we previous showed, the deposit contract can be both with free of charge or paid title. If the deposit is free, we are in the presence of a unilateral contract that generates obligations just for the depositary. These obligations are: the obligation to keep the asset and the obligation to return it. The depositor is only required to retrieve the deposited asset at the expiry of the contract.

But if the deposit is with a paid title, the contract presents a synalagmatic character and generates obligations for both parties. As a result, the depositary has the same obligations like for a deposit with free of charge title, but the depositor has, mainly, the obligation to pay the depositary.

Regardless that the deposit is with free of charge or paid title, depositor can have and two non-contractual obligations: the reimbursement of costs incurred in keeping the deposited asset and the compensation payment for damages caused to the depositary by the deposited asset.

Therefore, we find that the new statutory in contract matter is without any novelty as regards the categories of obligations that incumbe upon the parties of the deposit contract.

7.2. Obligations of the depositary

7.2.1. Keeping the asset

The new Civil Code, regulating in art. 2107 the obligation of the depositary to keep the asset, dispose that the depositary is responsible, mainly, just in the case when he didn't submit the proven diligence for keeping its own assets [paragraph (1)]. So, as a rule, the depositary's fault in fulfilling the obligation to

următoarele cazuri, enumerate de dispozițiile art. 2107 din noul Cod civil:

- există convenția părților în acest sens;
- depozitarul este remunerat;
- depozitarul este un profesionist;
- depozitarului i s-a permis să se folosească de bunul depozitat.

Din exprimarea legiuitorului, rezultă că, și în aceste cazuri, în mod excepțional, răspunderea depozitarului poate fi apreciată în concret, dacă părțile au convenit în acest sens, normele care reglementează răspunderea depozitarului pentru păstrarea bunului având caracter supletiv.

Analizând dispozițiile mai sus menționate ale noului Cod civil, constatăm faptul că noua reglementare păstrează principiile statuate *de lege lata* în materia răspunderii depozitarului pentru păstrarea bunului depozitat, neaducând nicio noutate majoră, folosind însă o terminologie actuală, corespunzătoare.

De asemenea, în lumina dispozițiilor Legii nr. 287/2009, depozitarul nu se poate servi de bunul depozitat fără învoirea expresă sau prezumată a deponentului (art. 2108) și nu poate consuma fructele produse de bunul depozitat, fiind ținut, în situația în care le-a perceput, să le restituie [art. 2118 alin. (1)].

7.2.2. Restituirea bunului

Potrivit dispozițiilor art. 2116 alin. (2) din noul Cod civil, bunul se restituie în starea în care acesta se află la momentul restituirii, deteriorarea care nu a fost pricinuită de fapta depozitarului rămânând în sarcina deponentului.

Depozitarul însă care, fără drept, a schimbat locul sau felul păstrării ori s-a folosit de bunul depozitat sau l-a încredințat unei terțe persoane răspunde și pentru caz fortuit, cu excepția situației în care dovedește că bunul ar fi pierit, chiar dacă nu și-ar fi depășit drepturile (art. 2114 din noul Cod civil).

În caz de neexecutare culpabilă a obligației de restituire, dacă bunul nu poate fi recuperat în natură de către deponent, depozitarul are obligația de a plăti despăgubiri, al căror quantum se determină prin raportare la

retain the good is specifically assessed (*in concreto*).

As an exception, the depositary must keep the deposited asset with the caution and with the diligence of a *bonus pater familias*, his fault being appreciated *in abstracto*, in the following cases, enumerated by the dispositions of the art. 2107 from the new Civil Code:

- there is the agreement between the parties in this respect;
- the depositary is paid;
- the depositary is a professional;
- depositary was allowed to use the deposited asset.

From the expression of the legislature it results that, in these cases, exceptionally, depositary liability can be assessed in particular, whether the parties agreed in this respect, the conventions governing the liability of the depositary to keep the asset having a suppletive character.

Analyzing the above dispositions of the new Civil Code, we find that the new regulations retain the principles decided by the *de lege lata* in the liability matter of the depositary for maintaining the good deposit of the asset, not bringing any major novelty, but using a current and a proper terminology.

Also, in the light of the dispositions from Law no. 287/2009, the depositary can not use the deposited asset without the express or presumed consent of the depositor (art. 2108) and he can not eat fruit products of the deposited object being held, if he has perceived them, to surrender them [art. 2118 paragraph (1)].

7.2.2. Restitution of the asset

According to the dispositions of the art. 2116 paragraph (2) from the new Civil Code, the asset is returned in the same condition it was at the moment of delivery, damage that was not caused by the act of the depositary remains the responsibility of the depositor.

But the depositary who, without the right to change the place or how to keep the asset, or who used it or entrusted it to a third person, is also responsible for unforeseen circumstances,

valoarea de înlocuire a bunului, iar nu prin raportare la valoarea pe care acesta a avut-o la data la care a fost încheiat contractul [art. 2116 alin. (2) din noul Cod civil]. De asemenea, în cazul în care bunul depozitat a fost ridicat potrivit legii sau a pierit, iar depozitarul a primit o sumă de bani sau un alt bun, acesta este obligat să le predea deponentului [art. 2120 alin. (2) din noul Cod civil].

În egală măsură, depozitarul este obligat să restituie deponentului, în temeiul dispozițiilor art. 2118 alin. (1) din noul Cod civil, fructele pe care bunul depozitat le-a produs și pe care depozitarul le-a perceput. Interpretând *per a contrario* aceste dispoziții legale, rezultă că depozitarul nu trebuie să restituie fructele produse de bunul depozitat, pe care acesta nu le-a perceput, deși putea să le perceapă.

Noul Cod civil, prin dispozițiile art. 2119 alin. (2), reglementează cu titlu de noutate ipoteza pluralității de depozitari. Astfel, dacă sunt mai mulți depozitari, obligația de restituire revine aceluia sau aceloră în deținerea cărora se află bunul, cu notificarea către ceilalți depozitari a efectuării restituirii.

De asemenea, noua reglementare în materie civilă, în efortul de a surprinde cât mai multe dintre ipotezele practice care pot lua naștere în legătură cu contractul de depozit, reglementează în art. 2121 ipoteza în care depozitarul decedează înainte de a restitui bunul, caz în care obligația de restituire a bunului încredințat se transmite către moștenitorul acestuia. Dacă însă moștenitorul depozitarului a vândut cu bună-credință bunul, fără să fi știut că este depozitat, acesta este ținut să înapoieze numai prețul primit sau să cedeze deponentului acțiunea sa împotriva cumpărătorului, dacă prețul nu i-a fost plătit. Considerăm că soluția legiuitorului este echitabilă, fiind justificată de buna-credință care l-a animat pe moștenitorul depozitarului, la momentul înstrăinării bunului depozitat. *Per a contrario*, dacă moștenitorul depozitarului a fost de rea-credință și a înstrăinat bunul depozitat, cunoscându-i situația juridică, acesta va plăti deponentului despăgubiri, al căror

unless he proves that the asset would have been destroyed, even if he wouldn't have overstepped his rights (art. 2114 from the new Civil Code).

In the event of culpable non-performance of the obligation to refund, if the asset cannot be taken back in kind by the depositor, the depositary is required to pay compensation, whose amount is determined by reference to the replacement value of the asset, and not by reference to the value the asset had at the date the contract has been concluded [art. 2116 paragraph (2) from the new Civil Code]. Also, if the deposited asset was taken according to the law or perished, and the depositary received an amount of money or another asset, he is obliged to give them to the depositor [art. 2120 paragraph (2) from the new Civil Code].

Also, the depositary is obliged to repay the depositor, according to the depositions from art. 2118 paragraph (1) from the new Civil Code, the fruits that the asset produced and the depositary took. Interpreting *per a contrario* these legal depositions, it results that the depositary must not return the fruits that the deposited asset produced, which he has not taken, although he could have done this.

The new Civil Code, through dispositions of the art. 2119 paragraph (2), regulates as a news event the plurality of depositories. Thus, if there are more depositaries, restitution is required from him or from those in whose possession the asset is, with the notification to other depositories of making refunds.

Also, the new regulation in civil matter, in the effort to capture as much as possible of the practical assumptions that may be incurred in connection with the deposit contract, regulates in art. 2121 the hypothesis in which the depositary is deceased before returning the good, case in which the obligation to return the entrusted good is transmitted to his heir.

But if the heir of the depositary, in good faith sold the asset, without being aware that it is deposited, then he is obliged to return only the received price or to make over to the

quantum se determină prin raportare la valoarea de înlocuire, iar nu la valoarea pe care acesta a avut-o la momentul încheierii contractului.

Creditorul obligației de restituire

Relativ la creditorul obligației de restituire, noul Cod civil, prin dispozițiile art. 2117 alin. (1), preia principiile statuate *de lege lata*, dispunând că bunul depozitat trebuie restituit deponentului sau persoanei desemnate de acesta (art. 2110 din noul Cod civil), iar în cazul morții acestuia, îndreptățit să primească bunul depozitat este moștenitorul deponentului, chiar dacă prin contract fusese desemnată o altă persoană în acest sens. Ca și *de lege lata*, și în lumina dispozițiilor noii reglementări în materie civilă, clauza prin care deponentul nominalizează o terță persoană pentru a-i fi restituit bunul depozitat este lovită de nulitate absolută, aducând atingere principiilor de drept succesoral.

Cât privește ipoteza pluralității de moștenitori, noua reglementare în materia depozitului oferă o soluție mai simplă decât reglementarea *de lege lata*, dispunând că restituirea bunului depozitat se poate face unuia sau unora dintre aceștia, devenind operabile regulile care guvernează materia succesorală. Așadar, depozitarul nu mai este ținut a restitui bunul depozitat moștenitorilor deponentului, potrivit cotei-părți care le revine acestora din masa succesorală. În cazul pluralității de moștenitori ai deponentului, depozitarul este liberat de obligația de restituire a bunului depozitat, chiar dacă restituie bunul numai unuia dintre aceștia. Între comoștenitorii deponentului, drepturile asupra bunului depozitat se vor determina și exercita potrivit regulilor din materie succesorală.

Cu titlu de noutate, noul Cod civil face referire, în art. 2117 alin. (2), și la ipoteza în care deponentul este o persoană juridică, caz în care aceste reguli se aplică în mod corespunzător.

Relativ la creditorul obligației de restituire, trebuie analizate și dispozițiile art. 2119 alin. (1) din noul Cod civil, care reglementează situația pluralității de deponenți.

depositor the action against the buyer, if the price hasn't been paid. We believe that the legislature solution is equitable, being justified by the good will of the heir when he disposed the asset. *Per a contrario*, if the depositary heir was of bad faith and alienated the deposited asset knowing its legal situation, then he will pay to the depositor damages, compensations whose amount is determined by reference to the replacement value and not to the value it had at the time of conclusion.

The creditor of the restitution obligation

In relation to the creditor of the restitution obligation, the new Civil Code, through the dispositions of the art. 2117 paragraph (1), takes the principles stipulated by *de lege lata*, stipulating that the deposited asset must be returned to the depositary or to the person designated by him (art. 2110 from the new Civil Code), and in case of his death, the heir is the one entitled to receive the deposited good, even if by the contract someone else has been designated in this sense. As in the case of *de lege lata* and in the light of the new regulations in civil matters, the specification by which the depositary nominates a third party to have the deposited good returned to, is marked by absolute invalidity, affecting the principles of law inheritance.

As far as the hypothesis of the multiplicity of heirs is concerned, the new regulation in matters of the deposit offers an easier solution than the one regulated by the *de lege lata*, stipulating that the return of the deposited asset can be done to one or to several of those, thus becoming operable the rules that govern probate matters. Therefore, the depositary is no longer obliged to return the deposited good to the heirs of the deponent, according to the quota that they share from the inheritance table. In the case of multiplicity of heirs of the depositor, the depositary is released of the obligation to return the deposited asset, even if he restores the asset just to one of them. From the depositor's co-heirs, the deposited asset rights will be determined and exercised according to the rules of probate matter.

As a novelty title, the new Civil Code

Astfel, când există mai mulți deponenți și nu s-a convenit altfel, depozitarul este liberat prin restituirea bunului unuia dintre ei, numai dacă obligația este indivizibilă sau solidară între aceștia. În celelalte cazuri, restituirea se face potrivit celor stabilite prin hotărârea instanței. Așadar, este evidentă intenția legiuitorului de a reglementa de o manieră mult mai detaliată, față de reglementarea în vigoare, în general problematica depozitului și, în special, efectele acestuia. Codul civil în vigoare face referire numai la situația pluralității de moștenitori ai deponentului, nu însă și la ipoteza pluralității de deponenți, ușor de imaginat în practică.

De asemenea, noul Cod civil preia, prin dispozițiile art. 2110, regula consacrată *de lege lata*, potrivit căreia depozitarul nu poate solicita deponentului sau persoanei desemnată de către acesta în vederea restituirii bunului să facă dovada că este proprietar al bunului depozitat. Totuși, în cazul în care depozitarul descoperă că bunul depozitat fusese furat ori pierdut, precum și pe adevăratul proprietar al bunului, el trebuie să îl informeze pe acesta din urmă despre depozitul care i s-a făcut și să îl someze să își exercite drepturile într-un termen determinat și îndestulător, fără încălcarea dispozițiilor penale aplicabile. Numai după expirarea aceluia termen, depozitarul de poate libera prin restituirea bunului către deponent [art. 2120 alin. (3) din noul Cod civil].

Locul restituirii bunului depozitat

Potrivit dispozițiilor art. 2116 alin. (1) din noul Cod civil, în lipsă de stipulație contractuală contrară, restituirea bunului primit trebuie să se facă la locul unde acesta trebuia păstrat, iar cheltuielile ocazionate de restituire sunt în sarcina deponentului.

Dispozițiile noului Cod civil (art. 2111) îi permit însă depozitarului să schimbe locul și felul păstrării stabilite prin contract, dacă această schimbare este necesară pentru a feri bunul de pieire, pierdere, sustragere sau stricăciune și este atât de urgentă încât consimțământul deponentului nu ar putea fi așteptat. Așadar, pentru a putea schimba în mod unilateral locul depozitării, deponentul trebuie să întrunească cumulativ cele două

referențe în art. 2117 paragraph (2) to the hypothesis that the depositor is a legal person, which case these rules are applied properly.

Relative to the creditor of the restitution obligation, we have to analyze also the dispositions of the art. 2119 paragraph (1) from the new Civil Code that regulate the situation of the multiplicity of depositors. Thus, when there are several depositors and it hasn't otherwise agreed, the depositary is free by returning the asset to one of them, only if the obligation is indivisible or joint between them. In the other cases, the refund is made according to those determined by the court decision. So, it is obviously the intention of the legislator to regulate in a much more detailed manner, than the regulation in force, in general, the deposit problem and, in particular, its effects. The Civil Code in force refers only to the situation plurality of depositor's heirs, but not to the hypothesis of the multiplicity of depositors, easy to imagine in practice.

Also, the new Civil Code takes, through the dispositions of art. 2110, the rule enshrined in by *de lege lata*, according to which the depositary may not require the depositor or the person designated by him to refund the asset to prove that he is the owner of the asset. However, if the depositary finds that the deposited asset had been stolen or lost, as well as the real owner of the asset, he must inform the respective person about the deposit which was made and to give him notice to exercise his rights in a particular period, without prejudice to the applicable legal dispositions. Only after that period of time, depositary may free himself by returning the asset to the depositor [art. 2120 paragraph (3) from the new Civil Code].

The place of the restitution of the deposited good

If there is no contrary regulation in the contract, according to the regulations from art. 2116 paragraph (1) from the new Civil Code, the restitution of the deposited asset must be done at the place where it should have been kept, and the occasional restitution expenses are paid by the depositary.

condiții. Și în acest caz, cheltuielile de restituire sunt în sarcina deponentului. Numai în cazul contrar, deponentul poate cere depozitarului să suporte diferența dintre cheltuielile prilejuite de restituire și acelea care s-ar fi făcut în lipsa acestei schimbări.

Așadar, noua reglementare în materie civilă aduce o noutate cât privește locul restituirii bunului depozitat, punând în sarcina deponentului, în toate cazurile, cheltuielile de restituire. *De lege lata*, deponentul nu suportă cheltuielile de restituire în cazul în care locul restituirii coincide cu locul depozitării. Numai când locul restituirii diferă de cel al depozitării, deponentul este ținut a suporta cheltuielile prilejuite de restituire. În viziunea noului Cod civil, deponentul suportă în toate cazurile cheltuielile de restituire, inclusiv în ipoteza în care locul restituirii coincide cu cel al depozitării bunului. Numai dacă, în mod nejustificat, depozitarul schimbă locul depozitării, acesta va participa la suportarea cheltuielilor de restituire, în sarcina sa căzând diferența dintre cheltuielile prilejuite de restituire și acelea care s-ar fi făcut în lipsa acestei schimbări.

Considerăm ca fiind justă opțiunea legiuitorului de a dispune, cu titlu de regulă, că spezele restituirii trebuie suportate de către deponent, întrucât, ca regulă, depozitul este un contract cu titlu gratuit. Nu este just ca depozitarul neremunerat să suporte cheltuielile de restituire, chiar și atunci când locul restituirii este acela al depozitării. De asemenea, apreciem ca fiind justă soluția legiuitorului de a pune în sarcina depozitarului o parte a cheltuielilor de restituire, în ipoteza în care acesta a schimbat nejustificat locul depozitării bunului.

Termenul restituirii

Cât privește termenul restituirii bunului depozitat, noul Cod civil, prin dispozițiile art. 2115, dispune în sensul că deponentul poate să solicite oricând restituirea bunului depozitat, chiar înăuntrul termenului convenit. Totuși, deponentul este obligat să ramburseze depozitarului cheltuielile făcute în considerarea acestui termen [art. 2115 alin. (1)]. Rezultă

The regulations of the new Civil Code (art. 2111) allow the depositor to change the place and the type of the way it is kept, established by the contract, if this change is necessary in order to prevent its destruction, its loss, its theft or its damage and if it is so urgent that it cannot await the consent of the depositor.

Thus, in order to change unilaterally the place of the deposit, the depositor must cumulate the two conditions. And in this case, the restitution expenses are paid by the depositor. Contrarily, the depositor may request the depositary to pay the difference from the restitution expenses and those that would have been made if it hadn't been for this change.

Therefore, the new regulation in civil matters bring some novelty as far as the restitution place of the deposited good is concerned, attributing to the depositor, in all cases, the restitution expenses. By *de lege lata*, the depositary doesn't pay the restitution expenses when the restitution place coincides with the deposit place. Only when the restitution place is different from the deposit place, the depositor pays for the restitution expenses. In the vision of the new Civil Code, the depositor supports all the restitution expenses, including in the hypothesis when the restitution place coincides with that of its deposit. Only if, unjustifiably, the depositor changes the place of the deposit, he will contribute to the restitution expenses, his part being that difference between the restitution expenses and those that would have been made but for this change.

We consider just the legislator's option to order, as a rule that expenses of the restitution must be supported by the depositor, consequently, as a rule, the deposit is a free contract title. It's not fair that the not paid depositary pay for the restitution expenses, even when the place of the restitution is that of the deposit. Also, we find the legislator's solution to entrust the depositary with some of the restitution expenses to be just, in the hypothesis in which he has changed the place

așadar, că termenul de restituire a bunului depozitat, este, ca regulă, stipulat în favoarea deponentului, astfel încât acesta poate cere oricând restituirea bunului. Acest termen poate fi însă stipulat și în favoarea ambelor părți, caz în care, dacă deponentul solicită restituirea bunului mai înainte de împlinirea termenului, acesta trebuie să-l despăgubească pe depozitar pentru pierderile înregistrate.

Depozitarul îl poate constrânge pe deponent să reia bunul mai înainte de împlinirea termenului convenit, dacă există motive grave pentru aceasta [art. 2115 alin. (3) din noul Cod civil]. Întrucât legiuitorul nu a arătat nici măcar cu caracter enunțativ ce motive grave ar justifica restituirea bunului înainte de termen, rămâne ca doctrina și practica judecătorească să dispună în acest sens. Instanța de judecată va trebui să aprecieze, de la caz la caz, dacă motivul invocat de depozitar este grav și justifică restituirea bunului depozitat mai înainte de termen. Considerăm că *de lege ferenda* legiuitorul ar trebui să indice cu titlu enunțativ câteva motive care ar justifica obligarea deponentului la reluarea bunului mai înainte de expirarea termenului convenit, în scopul de a orienta doctrina și jurisprudența.

Dacă părțile nu au stabilit un termen pentru restituirea bunului, depozitarul poate restitui oricând bunul, dar poate fi obligat la plata de despăgubiri, dacă restituirea este intempestivă sau se produce la un moment inoportun.

Odată cu restituirea bunului, depozitarul poate pretinde deponentului sau persoanei desemnate în acest sens înscrisul doveditor al depozitului, emis la momentul depozitării.

Relativ la termenul restituirii, constatăm preocuparea noului Cod civil de a reglementa cât mai complet și echitabil acest aspect. Astfel, noul Cod civil, în art. 2120, alin. (1), identifică ipotezele în care depozitarul nu este ținut de obligația de a restitui bunul. Acestea sunt următoarele:

- bunul depozitat i-a fost cerut de către proprietar sau de către o altă persoană îndreptățită;

of the deposited good unjustifiably.

The term of the restitution

As far as the term of the restitution of the deposited asset is concerned, the new Civil Code, by the dispositions of the 2115 article, regulates that the depositor may solicit the restitution of the deposited asset anytime, even within the accorded term. The depositor is still obliged to repay the depositary all the expenses from this period [art. 2115 paragraph (1)]. As it follows, the term of restitution of the deposited good, is, as a rule, stipulated in favour of the depositor, so that he may ask the return of the good anytime. This time period may also be stipulated in favour of both parties, that be the case, if the depositor requests the restitution of the good before the expiring of the time period, he must compensate the depositary for the losses he has registered.

The depositary may constrain the depositor to retake the good sooner than the expiring time accorded, if there are serious reasons for it [art. 2115 paragraph (3) from the new Civil Code]. Due to the fact that the legislator hasn't pointed even with declarative character what serious reasons could justify the return of the asset before the expiring date, the doctrine and judicial practice must prevail in this sense. The court will have to decide, from case to case, if the motif invoked by the depositary is serious and if it justifies the return of the deposited asset before its expiring time. We consider that by *de lege lata* the legislator should indicate explicitly some reasons that would justify having compelled the depositor to retake the good beforehand the expiring of the time given, in order to orient the doctrine and the jurisprudence.

If the parties haven't established a term to return the asset, the depositary may return the asset anytime, but he may be forced to pay compensation, if the restitution is too rushed or it happens at an unsuitable moment.

Once the asset has been returned, the depositary may claim the depositor or to that designated person the document proof of the deposit, issued at the moment of the deposit.

In connection to the restitution term, we

- bunul depozitat a fost rechiziționat de autoritatea publică sau a fost ridicat în alt mod potrivit legii;

- bunul depozitat a pierit prin caz fortuit.

În cazul în care bunul depozitat a fost ridicat potrivit legii sau a pierit, iar depozitarul a primit o sumă de bani sau un alt bun, acesta este obligat să le predea deponentului [art. 2120 alin. (2) din noul Cod civil].

În toate cazurile, depozitarul este ținut, sub sancțiunea obligării la plata de despăgubiri, să denunțe deponentului procesul care i-a fost intentat de revendicant, intervenirea rechiziției sau a altei măsuri de ridicare ori faptul care îl împiedică să restituie bunul [art. 2120 alin. (4) din noul Cod civil].

7.3. Obligațiile deponentului

a) Dacă depozitul este gratuit, în sarcina deponentului se pot naște numai obligații extracontractuale, precum suportarea cheltuielilor făcute de depozitar cu conservarea bunului, în măsura în care acestea sunt utile și au contribuit la îmbogățirea deponentului sau repararea prejudiciilor provocate depozitarului de bunul depozitat (art. 2122 din noul Cod civil). Existența acestor obligații în sarcina deponentului nu transformă depozitul într-un contract sinalagmatic. Aceste obligații însă pot fi întâlnite în egală măsură și în cazul depozitului remunerat. Numai reversul nu este posibil, astfel încât obligația de remunerare, care caracterizează depozitul cu titlu oneros, nu poate fi întâlnită și în cazul depozitului cu titlu gratuit.

În plus față de reglementarea *de lege lata*, noua reglementare în materia depozitului face precizarea că nu-i incumbă deponentului obligația de a-l despăgubi pe depozitar pentru pierderile suferite ca urmare a depozitării bunului, în cazul în care acesta din urmă a primit bunul cunoscând sau trebuind să cunoască natura sa periculoasă. Apreciem ca fiind utilă precizarea noii reglementări, deși, în tăcerea legiuitorului, această soluție este oferită unei asemenea situații și în prezent de literatura de specialitate și de jurisprudență.

b) Dacă depozitul este cu titlu oneros, în

notice the concern of the new Civil Code to regulate this aspect in the most complete and equitable manner possible. Thus, the new Civil Code, in art. 2120, paragraph (1), identifies the hypothesis in which the depositor is not under the obligation to return the good. These are as it follows:

- the deposited good has been requested by the owner or by any other designated person;

- the deposited good has been requisitioned by the public authority or has been impounded in any other way according to the law;

- the deposited good has disappeared by chance.

In case that the deposited good has been requisitioned according to the law or it has disappeared, and the depositary has received an amount of money or another good, he is forced to deliver it to the depositor [art. 2120 paragraph (2) from the new Civil Code].

In all cases, the depositor is restricted, under the sanction of being forced to pay compensations, to denounce to the depositary the suit that he has been filed by the plaintiff, the requisition intervention, or any other measures of retrieval, or the fact that prevents him from returning the good [art. 2120 paragraph (4) from the new Civil Code].

7.3. The obligations of the depositor

a) If the deposit is free, only extra contractual obligations can derive from the task of the depositor, as well as the acquittal of the expenses made by the depositary with the conservation of the good, in case that they are useful and if they have contributed to enrich the depositor or if they have repaired the damage caused to the depositary by the deposited asset (art. 2122 from the new Civil Code). The existence of these obligations of the depositor doesn't transform the deposit in a synallagmatic contract. These obligations can be encountered equally in the case of the paid deposit. Only the alternative is impossible, therefore the obligation to remunerate, that characterises the deposit by an onerous title, cannot exist in the case of the free title deposit.

sarcina deponentului se naște, în plus, obligația de remunerare a depozitarului, aceasta devenind obligația principală a deponentului.

Noul Cod civil, spre deosebire de Codul civil în vigoare, reglementează mai complet obligația de plată a remunerației. În primul rând, noua reglementare în materie civilă precizează, prin dispozițiile art. 2106 alin. (2), că remunerația depozitarul trebuie stabilită de părți. Când cuantumul acesteia nu este stabilit prin contract, instanța judecătorească îl va determina în raport cu valoarea serviciilor prestate.

În al doilea rând, noul Cod civil dispune că, în lipsă de stipulație contractuală contrară, plata remunerației către depozitar se face la data restituirii bunului [art. 2123 alin. (1)]. De asemenea, același text de lege [alin. (2)] precizează că, în lipsă de stipulație contrară, dacă restituirea are loc înainte de termen, depozitarul nu are dreptul decât la partea din remunerație convenită, corespunzătoare timpului cât a păstrat bunul.

Precizările făcute de noul Cod civil sunt nu numai binevenite, ci mai ales oferă soluții echitabile unor situații practice.

c) Deponentul este obligat să ridice bunul, de la locul restituirii, sub sancțiunea plății de daune-interese.

Ca și *de lege lata*, noul Cod civil nu reține în mod expres în sarcina deponentului obligația de a ridica bunul depozitat, însă această îndatorire rezultă cu evidență din întreaga reglementare a depozitului.

Spre deosebire de Codul civil în vigoare, noul Cod civil nu reglementează dreptul de retenție al depozitarului asupra bunului depozitat, ca mijloc juridic de a-l determina pe deponent să-și îndeplinească obligațiile față de cocontractant. Considerăm că noul Cod civil înregistrează un regres sub acest aspect, nepunând la îndemâna depozitarului un alt mijloc juridic de a-și garanta executarea creanțelor și propunem ca *de lege ferenda* să reglementeze posibilitatea depozitarului de a uza de dreptul de retenție asupra bunului încredințat.

Besides from the regulation of *de lege lata*, the new regulation in deposit matters states that it does not force the depositor to compensate the depositary for his losses suffered from the deposit of the good, when the latter has received the asset knowingly or having to know of its dangerous nature. We consider the statement of the new regulation to be useful, even though, this solution is offered to such a situation at present by the specialised literature and by the jurisprudence.

b) If the deposit is of consideration, the task of the depositor also contains the obligation to pay the depositary, this being the main obligation of the depositor. The new Civil Code, unlike the effective Civil Code, regulates more extensively the obligation to pay the remuneration. Firstly, the new regulation in civil matters states, by the provisions of art.2106 paragraph (2), that the remuneration of the depositary must be established by the parties. When its value is not established by contract, the court will determine it according to the value of the services.

Secondly, the new Civil Code provides that, if there is a lack of a contrary contractual stipulation, the pay of the remuneration by the depositary is made at the restitution date [art. 2123 paragraph (1)]. Also, the same law text [paragraph (2)] stipulates that in case of the lack of a contractual stipulation contrary, if the restitution takes place before the expiring date, the depositary is entitled only to the established remuneration, correspondent to the time that he has kept the asset.

The stipulations from the new Civil Code are not only welcomed, but also they provide equitable solutions to some practical situations.

c) The depositor is forced to pick up the asset, from the restitution place, under the sanction of failing payment of damages.

As by *de lege lata*, the new Civil Code does not explicitly entrust the depositor with the obligation of picking up the deposited asset, but this duty derives from the entire regulation of the deposit.

8. Subdepozitul

Codul civil în vigoare nu reglementează posibilitatea subdepozitării, deși literatura de specialitate [5] s-a pronunțat în sensul că depozitarul poate face un subdepozit, numai dacă a fost împuternicit prin contract în acest sens sau dacă substituirea este cerută de unele împrejurări fortuite. În prima ipoteză, depozitarul răspunde numai pentru alegerea subdepozitarului, dacă persoana acestuia nu a fost stabilită prin contract, iar în cea de-a doua ipoteză, depozitarul nu va fi răspunzător nici pentru persoana subdepozitarului, neavând posibilitatea unei libere alegeri.

Noul Cod civil însă reglementează de o manieră expresă această posibilitate în art. 2112-2113, preluând în mare măsură actuala orientare doctrinară. Astfel, depozitarul poate încredința altuia păstrarea bunului în următoarele două ipoteze:

- are consimțământul deponentului;
- este silit de împrejurări să procedeze astfel.

În aceste cazuri, întrucât este îndreptățit să-și substituie o altă persoană, depozitarul răspunde numai pentru alegerea acesteia sau pentru instrucțiunile pe care i le-a dat, dacă i-a adus de îndată la cunoștință deponentului locul depozitului și numele persoanei care a primit bunul. Dacă depozitarul nu îndeplinește această condiție, acesta va răspunde pentru fapta subdepozitarului, ca pentru fapta sa proprie. În toate cazurile însă subdepozitarul răspunde față de deponent pentru fapta proprie.

Apreciem ca fiind binevenite și echitabile dispozițiile noului Cod civil, care permit cu titlu de excepție substituirea de către depozitar a altei persoane. În lumina acestor dispoziții legale, contractul de depozit păstrează în principiu caracter *intuituu personae*, substituirea de către depozitar a unei alte persoane fiind permisă numai cu titlu de excepție.

9. Concluzii

Preluând principiile Codului civil în

Unlike the Civil Code in force, the new Civil Code does not regulate the right to retention of the depositary of the deposited asset, as a judicial means of determining the depositor to fulfill his obligations to the contractual partner. We consider that the new Civil Code registers a fallback in this respect, not providing the depositary with another judicial means of ensuring the enforcement of claims and we propose that *de lege ferenda* regulates the possibility of the depositary to wear the retention of the property entrusted.

8. The subdeposit

The Civil Code in force does not regulate the possibility of sub deposit, even though the specialized literature[5] ruled that a depositary may sub deposit, only if he is authorized by contract to that effect or if the replacement is required by some fortuitous circumstances. In the first case, the depositary shall only answer for the choice of the sub depositary, if it the person hasn't been established by contract, and in the second case, the depositary will not be responsible for the sub depositary's person, not being allowed to make a free choice.

The new Civil Code expressly regulates this possibility in art.2112-2113, by largely taking the current doctrinal guidance. Thus, the depositary may entrust the good to someone else in the following two hypotheses:

- if he has the consent of the depositor;
- if he is forced by the circumstances to act accordingly.

In these cases, whereas he is entitled to substitute another person, the depositary shall only be responsible for his choice or for the instructions that he has given him, if he has promptly informed the depositor of the store location and the name of the person who receives the property. If the depositary does not fulfill this condition, he will respond for the sub depositary's deed, as for his own deed.

We consider the regulations of the new Civil Code that allow in exceptional cases to substitute the depositary by another person, to

vigoare, a căror justețe este incontestabilă și utilizând un limbaj juridic adecvat, actualizat, noul Cod civil realizează o reglementare corespunzătoare a contractului de depozit de drept comun. Deși noua reglementare în materie civilă oferă contractului de depozit o definiție mult mai completă decât cea consacrată *de lege lata*, această nu este perfectă, neconținând termenul la care bunul încredințat depozitarului trebuie restituit. Sub aspectul caracterelor juridice ale contractului în discuție, noul Cod civil este mult mai consecvent decât Codul civil în vigoare, arătând că, în principiu, contractul de depozit este real, cu titlu gratuit, unilateral, netranslativ de proprietate, cu executare dintr-o dată și *intuituu personae*.

De mai multă consecvență decât reglementarea civilă în vigoare dă dovadă noul Cod civil și atunci când reglementează condițiile de validitate ale contractului de depozit și dovada acestuia. Astfel, noul Cod civil arată indirect că deponentul trebuie să aibă capacitatea de a face acte de administrare. Îi reproșăm însă legiuitorului faptul de a nu fi reglementat expres acest aspect. De asemenea, relativ la capacitatea părților, noul Cod civil dispune în mod expres că depozitarul trebuie să dețină deplină capacitate de exercițiu și că deponentul poate fi și o altă persoană decât proprietarul bunului.

Relativ la efectele contractului de depozit, constatăm preocuparea legiuitorului de a le reglementa de o manieră mult mai completă decât reglementarea în vigoare, încercând să acopere o varietate cât mai mare de situații practice, care pot lua naștere în legătură cu subiectul supus analizei noastre.

De asemenea, este salutară opțiunea noului Cod civil de a reglementa în mod expres posibilitatea subdepozitării, ceea ce nu face ca contractul de depozit să piardă caracterul în principiu *intuituu personae*.

Deși conștienți că niciodată un Cod civil nu va putea fi atât de complet încât să excludă în totalitate rolul creator al doctrinei și jurisprudenței, totuși, în cuprinsul lucrării noastre, am formulat unele propuneri de

be useful and equitable. In light of these laws, the deposit contract preserves the principle the character, *intuituu personae* substitution by the depositary of any other person is allowed only as an exception.

9. Conclusions

Using the principles of the Civil Code in force, whose fairness is unquestionable and using an appropriate updated legal language, the new Civil Code makes an appropriate regulation of the deposit contract of ordinary law. Although the new regulation in civil matter offers a more complete definition from the one offered by the *de lege lata*, it is not perfect, not conditioning the time at which the asset entrusted to the depositary must be returned. In terms of legal character of the contract in question, the new Civil Code is more consequent than the Civil Code in force, showing that, in principle, the deposit contract is real, with free of charge title, unilateral, not of translativ property, with sudden execution and *intuituu personae*.

More consequent than civil legislation in force demonstrates to be the new Civil Code when regulates the validity conditions of the deposit contract and its proof. Thus, the new Civil Code indirectly shows that the depositor must be able to do acts of administration. We reproach the legislature the fact of not expressly regulate this aspect. Also, relative to the ability of the parties, the new Civil Code expressly provides that the depositary shall have full capacity of exercise and that the depositor can also be a person other than the owner of the asset.

Relative to the effects of deposit contract, we note the concern of the legislature to regulate them much more complete than the current rules, trying to cover a variety of practical situations as large as possible, situations which may be incurred in connection with the subject under our analysis.

Also, it is salutary the option of the new Civil Code to regulate expressly the possibility of subdeposition, what doesn't make the

completare a dispozițiilor Legii nr. 287/2009 incidente în materia depozitului de drept comun.

Bibliografie

[1] Francisc Deak, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, Ed. Universul Juridic, București, 2001, p. 373; Liviu Stănciulescu, *Drept civil. Contracte și succesiuni*, ediția a IV-a, revizuită și actualizată, Ed. Hamangiu, București, 2008, p. 257; Mircea Mureșan, *Contractele civile*, Ed. Cordial-Lex, Cluj-Napoca, 1996, p. 108; Titus Prescure, Andreea Ciurea, *Contracte civile*, Ed. Hamangiu, București, 2007, p. 278; Aspazia Cojocaru, *Contracte civile*, Ed. Lumina Lex, București, 2008, p. 174; Vlad Barbu, Iliaora Genoiu, Cosmin Cernat, *Drept civil. Contracte speciale*, Ed. C.H. Beck, București, 2009, p. 213.

[2] Titus Prescure, Andreea Ciurea, *op. cit.*, p. 278.

[3] Francisc Deak, *op. cit.*, p. 376; Tribunalul Suprem, secția civilă, decizia nr. 1349/1972, în C.D. 1972, p. 113.

[4] Pentru delimitarea contractului de depozit de alte contracte civile înrudite, a se vedea: Francisc Deak, *op. cit.*, pp. 378-379; Vlad Barbu, Iliaora Genoiu, Cosmin Cernat, *op. cit.*, p. 213.

[5] Iosif Urs, Smaranda Angheni, *Drept civil. Contracte civile*, Ed. Oscar Print, București, 1998, p. 124; Francisc Deak, *op. cit.*, p. 377.

deposition contract to lose the *intuitu personae* character in principle.

Although aware that never a Civil Code will be so complete as to exclude all the creative role of doctrine and jurisprudence, we made however some proposals in the content of our work to supplement the dispositions of Law no. 287/2009 incidents in the matter of the ordinary law deposit.

Bibliography

[1] Francisc Deak, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, Universul Juridic Publishing-house, Bucharest, 2001, p. 373; Liviu Stănciulescu, *Drept civil. Contracte și succesiuni*, IVth Edition revised and added, Hamangiu Publishing-house, Bucharest, 2008, p. 257; Mircea Mureșan, *Contractele civile*, Cordial-Lex Publishing-house, Cluj-Napoca, 1996, p. 108; Titus Prescure, Andreea Ciurea, *Contracte civile*, Hamangiu Publishing-house, Bucharest, 2007, p. 278; Aspazia Cojocaru, *Contracte civile*, Lumina Lex Publishing-house, Bucharest, 2008, p. 174; Vlad Barbu, Iliaora Genoiu, Cosmin Cernat, *Drept civil. Contracte speciale*, C.H. Beck Publishing-house, Bucharest, 2009, p. 213.

[2] Titus Prescure, Andreea Ciurea, *quoted works*, p. 278.

[3] Francisc Deak, *quoted works*, p. 376; Supreme Court, civil division, decision no. 1349/1972, in C.D. 1972, p. 113.

[4] To delimit the contract of deposit and other related contracts, see: Francisc Deak, *quoted works*, pp. 378-379; Vlad Barbu, Iliaora Genoiu, Cosmin Cernat, *quoted works*, p. 213.

[5] Iosif Urs, Smaranda Angheni, *Drept civil. Contracte civile*, Oscar Print Publishing-house, Bucharest, 1998, p. 124; Francisc Deak, *quoted works*, p. 377.